

Výrobní a motivační systém, který vedení firmy a zejména její „šéfové“ navrhli, nenacházel ve své době mnoho příležitostí ke srovnání. Dělník, končící směnu v podniku se i po své pracovní době pohyboval v prostředí, které bylo ve vlastnictví firmy. V létech největší prosperity „průměrný“ zaměstnanec bydlel v domě ve vlastnictví firmy, nakupoval v obchodech ve vlastnictví firmy, bavil se v podnicích, které náležely firmě a dokonce jeho dovolená byla plánována v rámci pracovního kolektivu. S tímto souvisí i pojem „Baťovec“ jako jakýsi dokonalý produkt tohoto prostředí se vzornými vlastnostmi jak pracovními, tak společenskými. Tomáš Baťa a jeho mladší bratr Jan Antonín nebyli pouze podnikatelé, ale velmi schopní sociální inženýři, ovládající životy obyvatel města.